

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politické vojenství: Tradice a duch SA

Část 6

NOVÁ SA (1977 - 1983)

Z hlediska organizační historie vychází naše dnešní národně socialistické společenství přesvědčení z BDNS prostřednictvím Společnosti přátel NSDAP a z HSKG prostřednictvím NSDAP/AO - oba proudy se nakonec spojily v nové SA, která vznikla v roce 1977. Důležitější než odvození od BDNS a Freundeskreis, které má v Hamburku, kde vznikla první SA-Sturm, pouze místní politický význam, je ovšem odvození od NSDAP/AO:

Význam NSDAP/AO pro vzestup národně socialistického hnutí na konci 70. let nelze přeceňovat! Není náhodou, že se v neustálých vzestupech a pádech nových nacistických uskupení dokázala prosadit jako nejstabilnější faktor a že z jejich řad vzešel náš Gesinnungsgemeinschaft, s nímž poprvé od roku 1952 vzniklo a přežilo jednotné, celonárodní a silné nacistické hnutí! V sedmdesátých letech se NSDAP/AO pod vedením Gerda Laucka podařilo vyhnout všem možným úletům, kterých se ostatně dopouštěly i jiné skupiny NS, a vypracovat realistickou a slibnou koncepci národněsocialistického boje za svobodu na konci našeho století. V čem spočívaly tyto úchytky, kterých se dopustili jiní?

Pokus o taktickou změnu: Stále více německých vlastenců, zejména z mladší generace, nacházelo cestu zpět k národnímu socialismu. Viděli jsme, že bezpečnostní orgány SRN již v roce 1986, PŘED novým organizačním startem,

uznaly asi 3000 národních socialistů - mnoho dalších se skrývalo v jiných skupinách, pěstovalo své přesvědčení jen v nejužším, soukromém kruhu a snažilo se zůstat nerozpoznáno. To se bohužel sotva změnilo i po založení otevřených nacistických skupin, které dokázaly získat jen několik stovek aktivistů a příznivců, ale většinou při své roztržitosti dospěly ke sotva desítkě až nanejvýš stovce soudruhů. Mnozí národní socialisté tak zůstali a dodnes zůstávají v jiných národních skupinách a maskují se v nich. Chtějí pracovat v tichosti, v utajení. Jiní se prostě přejmenují na národní socialismus a snaží se tak uniknout nacistickému zákazu a pronásledování. To vše také udržuje národní socialismus při životě, ale nepřináší žádný pokrok a zůstává neúčinné - pokračování sterility šedesátých let.

NEZÁVISLOST KULTU VŮDCE: Velký díl viny na roztržitosti a neúčinnosti nového nacistického hnutí v sedmdesátých letech nese ctižádost a ješitnost malých "vůdců", kteří všichni poměřovali svůj nevýrazný zjev s titánskou postavou Adolfa Hitlera a prohlašovali za sebe, že chtějí vést hnutí se stejnou autoritou a s nárokem na neomezené osobní velení! Protože touha po novém vůdci našeho hnutí je nyní velmi velká, a to i kvůli bolestné slabosti a politické bezvýznamnosti ve srovnání s historickou NSDAP a jejím vůdcem, našel si každý z těchto "malých vůdců" několik oddaných stoupenců, kteří kolem něj roznítily odpovídající kult. A nejen to - často tyto "vůdci" nejen prosazovali absolutní velení, ale také si osobovali právo "vykládat", či dokonce "dále rozvíjet" nacionální socialismus jako ideu! Tímto způsobem byla ohrožena nebo znemožněna nejen organizační, ale i ideová jednota dosud sotva konsolidovaného mladého NS hnutí nové generace.

Cesta ozbrojeného odporu: Vzhledem k neustálému pronásledování a represím nacionálního socialismu jsou právě ti nejlepší, nejčestnější a nejfanatičtější mladí aktivisté opakovaně v pokušení opustit náročnou cestu příznání a represí a dosáhnout domněle rychlého úspěchu a účinku organizováním ozbrojeného odporu. Ve skutečnosti - jak ukazují zkušenosti - všechny takové pokusy po několika měsících ztroskotají, a to naopak kvůli bezpečnostnímu aparátu SRN: Nevědomky takoví soudruzi hrají ďábelskou, zvrácenou hru vládnoucího systému - jejich pronásledováním systém záměrně žene militanty do ozbrojeného odporu, protože potlačuje každý legální a svobodný pokus o nacionálněsocialistickou propagandistickou práci; na druhé straně zoufalé reakce a výbuchy ozbrojeného odporu, které vyrostly z oprávněného rozhořčení, jsou po jejich potlačení opět zneužívány k agitaci a jako záminka pro pokračování zvláštních zákonů o zákazu nacismu!

Pokus o znovuzaložení NSDAP: Aby se překonala roztržitost, aby bylo možné znovu závazně definovat nacionálněsocialistické myšlenky a politiku, jakož i konkrétní, perspektivní politickou práci, soudruzi v 70. letech opakovaně propadali myšlence znovuzaložení NSDAP, což bylo samo o sobě správné. To se však pravidelně nedařilo kvůli početní a organizační slabosti stávajícího NS hnutí.

Znovuzaložení musí být pečlivě připraveno a promyšleně provedeno - předčasný pokus o znovuzaložení je škodlivý, je karikaturou, a tedy urážkou Vůdcovy strany!

NSDAP/AO se všem těmto politickým patáliím vyhnula:

Nekamuflovalo se, jak to dělali národní socialisté v NPD a dalších národně konzervativních sdruženích a jak se o to pokoušeli v rámci Fašistické fronty a Lidově socialistického hnutí, ale organizovalo se jako jasně národně socialistické hnutí.

Nevyhlásilo nového "vůdce", jak to učinilo zejména roederovské hnutí, ani si nenárokovalo právo měnit, rozvíjet či dokonce falšovat nacionálněsocialistickou myšlenku. Místo aby se podřídilo novému FÜHREROVI, učilo národní socialisty uznávat vůdcovský úkol PARTEI.

Nevyzývala k ozbrojenému odporu, jak to dělala Evropská osvobozenecská fronta a dokonce i NSKG, ale rozvíjela koncept "propagandistického podzemí".

A konečně se neprohlašovala za novou NSDAP, jak to neúspěšně činily skupiny národních socialistů v letech 1970, 1976 a 1979, ale spokojila se s praktickými organizačními úkoly přípravy a prosazování nového základu NSDAP jako její zahraniční a strukturální organizace. Tento způsob práce a realistické hodnocení možností a šancí národněsocialistické organizační práce získaly pro NSDAP/AO ty národní socialisty, kteří se nechtěli spokojit s politickým sebeuspokojováním a nacistickými hrami, ale hledali jasnou a přesvědčivou koncepci. Svým radikalismem a věrností historickému stylu NSDAP si však AO získala i mnohé z těch neorganizovaných, revolučně smýšlejících mladých lidí, kteří v národním socialismu jednoduše rozpoznali nejostřejší a nejnemilosrdnější vyhlášení války buržoaznímu systému.

Koncem 70. let se tak NSDAP/AO stala nejsilnější NS skupinou v novém hnutí. A tak také přitahovala nejradikálnější a nejdůslednější bojovníky, kteří si po příchodu z JN a WJ našli cestu do řad NSDAP/AO. Mnozí z těchto militantů se však nespokojili s tím, že se organizovali v malých buňkách podle pracovních směrnic NSDAP/AO, které jim zakazovaly vzájemný kontakt a omezovaly je na noční ilegální propagandistické akce. Tato taktika byla sice z bezpečnostních důvodů oprávněná, ale pro aktivismus a pocit sounáležitosti mladých militantů nestačila. Jako první to v roce 1976 pochopil "Armin", tehdejší koordinátor NSDAP/AO na spolkovém území. Pocházel z fanaticky nacionálně socialistické rodiny, jeho otec byl vůdcem SA, on sám byl v HJ aktivní už jako šestiletý v období bojů, proto byl nositelem Zlatého čestného odznaku HJ. A vypracoval požadavek vytvořit z neaktivnějších bojovníků NSDAP/AO jednotný a pevně organizovaný oddíl politických vojáků, přes všechny obavy o bezpečnost v

podzemí - SA NSDAP/AO. Přestože již od roku 1976 nechal provádět celostátní propagandistické ofenzívy NSDAP/AO, skutečná organizace se ještě nezrodila.

Stalo se tak náhodou, ale nakonec osudem, v březnu 1977 u příležitosti celostátní konference strany NPD v Hannoveru. Večer předtím se konalo ústřední shromáždění JN, které mělo za soumraku skončit pochodňovým průvodem. Když se demonstranti začali formovat do průvodu, náhle se ze tmy ozval hlas: "AO vzadu!". Všichni soudruzi, kteří dosud izolovaně, aniž by o sobě věděli, deklarovali věrnost NSDAP/AO, se seřadili vzadu a náhle si uvědomili, že tvoří více než třetinu celkové síly. Byl to fascinující zážitek, vymanit se z izolace v malých skupinkách a skoncovat s pocitem, že stojí sami proti všem jen s několika soudruhy. Ten víkend jsem pod dojmem tohoto zážitku a po rozhovoru s "Arminem", který mi vysvětlil strategii a taktiku AO, vstoupil do NSDAP/AO ze spolku Přátelé NSDAP a dostal jsem za úkol vybudovat v Hamburku bouři SA!

O několik týdnů později - 8. května 1977 - jsem spolu s dalšími dvěma soudruhy založil první poválečnou formaci SA "SA Storm Hamburg 8 May".

Pro dějiny naší komunity by mělo být rozhodující, že jsme se od počátku sdružovali v ilegalitě a vytvářeli tak ilegální organizaci. Teprve založením Akční fronty národních socialistů (ANS) jako předsunuté organizace v listopadu 1977 jsme alespoň částečně vystoupili z ilegality. Spolu s naším postojem k životu jako političtí vojáci v tradici SA nás právě tento podzemní zrod zbavil od samého počátku obav z pronásledování a zákazu, které po desetiletí paralyzovaly všechny národní skupiny, a zajistil nám tak úspěch!

Když jsme byli v prosinci 1983 skutečně zakázáni, nic to pro nás nezměnilo. Prostě jsme zůstali pohromadě a začali jsme vytvářet nové formy organizace!

Naše hamburská bouře SA také jako první v poválečném období jasně formulovala svůj závazek k duchu SA, který našel výraz v "10 příkázáních politického vojáka", zveřejněných v prvním čísle našeho podzemního měsíčníku "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" v červnu 1977. V témže roce přijala 10 příkázání jako závazná pro sebe i na nás nezávislá frankfurtská "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) - a v lednu 1983, po sloučení ANS s "Národními aktivisty" a následném celostátním průlomu, se konečně stala závaznými pro celé naše myšlenkové společenství všude v Německu!

SA NSDAP/AO se rychle připravila. Po Hamburku vznikly bouře SA také v Hannoveru, Brunšviku, Severním Porýní-Vestfálsku a nakonec i v Mnichově - v prosinci 1977 bylo na führerthingu v Hesensku vytvořeno štábní vedení SA a "Armin" byl jmenován náčelníkem štábu. V dubnu 1978 vyšlo první poválečné číslo časopisu Völkischer Beobachter - vydávalo ho štábní vedení SA jako uznání

vedoucí úlohy stranického vedení NSDAP/AO. A přesto se v revoluční praxi měla projevit oprávněnost varování vedení NSDAP/AO před těsnou konsolidací podzemí a vytvořením podzemního centra, a to na okupovaném území Říše.

Již v září 1977 byla odhalena hamburská bouře SA a podzemní práce, která byla důsledně prováděna navzdory rostoucím ztrátám způsobeným pronásledováním a vězněním, nakonec selhala koncem roku 1979 zatčením náčelníka štábu SA "Armina", který nakonec ani nedokázal čelit odklonu k ozbrojenému odporu, zhroutil se při krachu své práce ve vězení a začal zuřit proti sobě i všem ostatním a zcela se izoloval. To je důvod, proč nechci uvádět jméno toho muže, který jako člověk nakonec selhal, jako náčelník štábu SA s krycím jménem "Armin", ale který pro určitý úsek našeho boje za svobodu získal velký význam a nepominutelné zásluhy.

Hamburská bouře SA byla ovšem do rozpadu SA NSDAP/AO vtažena jen částečně, protože pod mým vedením se už dávno neomezovala na podzemní práci, ale od založení ANS v listopadu 1977 se stále více soustředila na legální, veřejnou propagandistickou činnost.

I v následujících těžkých letech až do ledna 1983 se SNE potýkala se všemi již popsanými úchylkami, které byly pro národní socialisty organizované v našich řadách i mimo ně pokušením. Původ našich jednotek z NSDAP/AO a oddanost její koncepci však umožnily SNE přežít navzdory ztrátám a vážným problémům a krizím. S orientací na veřejnou propagandistickou práci však vyvstaly četné otázky a problémy, na které koncepce NSDAP/AO, orientovaná na čistě podzemní práci, již neposkytovala odpověď. V těchto těžkých dobách si naše společenství nakonec vytvořilo jasnou koncepci potřeb a forem veřejné propagandistické a organizační práce národních socialistů v tradici a duchu SA, která daleko přesahovala koncepci NSDAP/AO, ale nebyla s ní v rozporu, nýbrž ji smysluplně doplňovala. Výsledek tohoto procesu zraní našich jednotek byl formulován v organizačním řádu ANS/NA z března 1983:

"ANS/NA se považuje za legální odnož národně socialistického hnutí nové generace v tradici SA a politicky bojuje za zrušení zákazu NS. Hlásí se k jádru a smyslu 25bodového programu NSDAP z 24. února 1920, odmítá násilí k dosažení politických cílů a snaží se pracovat v rámci platných zákonů. ANS/NA se rozpustí, jakmile bude opět možné obnovit NSDAP jako legální stranu v Německu, a poté jí dá k dispozici své kádry!"

Nová SA tak konečně našla svou organizační koncepci, svůj styl a svůj životní postoj a mohla se odhodlaně pustit do práce. Přelom roku 1983 ukázal, že správně: již v létě téhož roku se organizační základna rozšířila natolik, že bylo možné založit volební stranu pod názvem "Aktion Ausländerückführung -

Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR). Tím naše společenství v podstatě již překonalo svou omezenost jako SA a učinilo další krok k vybudování národně socialistické PARTEJE (o rozdílu a vztahu mezi stranou a SA odkazují pro připomenutí opět na první dvě kapitoly tohoto spisu). Na konci roku bylo v řadách ANS/NA organizováno několik set politických vojáků v 36 soudruzích a devíti spolkových zemích. Než se to však podařilo, muselo naše společenství ještě překonat nebezpečnou krizi - konfrontaci se vznikajícím eserským křídlem uvnitř vojsk!

Existuje mnoho nedorozumění ohledně postoje naší komunity k SS: Zpočátku, jak bylo popsáno, jsme pouze zaujali pozitivní postoj k tradici a duchu SA, aniž bychom to spojovali s vyhlášením války tradici a duchu SS, které původně pouze ztělesňovaly další zesílení postoje k životu politického vojáka. Je třeba přiznat, že naše angažmá v SA s sebou neslo i promyšlené a kritické hodnocení tragédie z 30. června 1934 a již ve druhém poválečném čísle Völkischer Beobachter na podzim 1978 oznámilo personální vedení SA jménem NSDAP/AO rehabilitaci Ernsta Röhma a jeho uznání za velkého národněsocialistického revolucionáře. To však neznamenal frontu proti SS, ale pouze zesílené odmítnutí reakce.

Náš kritický postoj vůči SS začal teprve v létě 1983, kdy jsme byli svědky toho, že skupina poškozující organizaci kolem tehdejšího člena organizačního vedení ANS/NA Arnda-Heinze Marxe se chovala stále ostřeji a odmítala tradici a ducha SA a naopak se stále více ztotožňovala s historickými SS - a právě NE s SS, Právě NE s SS, pokud ztělesňovala stejné ideály a postoje jako SA, ale spíše s protistranickou tradicí SS, která se z hlediska ideologie rovnala dogmatické degeneraci, z hlediska organizačního osamostatnění a z hlediska postoje k životu arogantnímu, nekompromisnímu nároku na vládu nad hnutím. Na podzim 1983 plíživá krize vyvrcholila, když Marx proti mému příkazu nechal soudruhy z frankfurtského a hanáckého soudružství přísahat na SVĚ OSOBNOSTI.

Nejenže bylo v organizaci neúnosné, že s ním č. 3 hnutí, bez ohledu na další dva členy organizačního vedení, složil přísahu věrnosti své osobě - bylo to neúnosné i ideologicky, protože od smrti vůdce nemá nikdo právo ztotožňovat svou osobu se stranou a požadovat podřízenost osobě místo straně. Tento provokativní nárok na svévolnou vládu nad hnutím, namísto toho, abychom pracovali a bojovali jako vůdcovský soudruh ve společenství a pro společenství, jak jsme to požadovali v tradici SA, a zdůvodnění tohoto útoku na náš sebeobraz a naši organizaci ohlédnutím se za historickými SS, po němž brzy následovaly zčásti insinuuující, zčásti výhružné narážky na 30. červen, vedly k tomu, že jsme nejen vyloučili skupinu kolem Marxe, ale nyní i veřejně vyjasnili svůj postoj, a to vůči historickým SS způsobem popsaným v kapitole 6. Na základě toho jsme se rozhodli, že se budeme snažit, abychom se stali vůdcem hnutí.

Když Marx nepřestal bojovat proti hnutí a za jeho rozštěpení, ale ještě ho zintenzivnil osobními atentáty na vedoucí soudruhy naší komunity a intrikami, museli jsme jeho i jeho stoupence ostrakizovat a prohlásit je za stranické škůdce. S tím souviselo i vyhlášení 30. června za "Den boje proti reakci", který se od roku 1984 každoročně slaví jako odpor proti těm tendencím, které straně škodí a které objektivně slouží reakci. I když se dnes Marx propadl do propasti naprosté bezvýznamnosti, bdělost vůči těm tendencím, které ztělesňoval a jimiž chtěl rozbit naše hnutí, zůstává nutná. Tím se vysvětluje náš kritický postoj k historickým SS, na které se ve svých stranu poškozujících machinacích odvolával, aniž bychom proto paušálně odsuzovali vše, co s SS souvisí, nebo byli slepí ke všem velkým a příkladným věcem, kterých soudruzi z SS a především soudruzi z Waffen SS dosáhli a které rozhodně zahrnujeme do našeho chápání tradice!

Vyloučením Marxe z našeho společenství na podzim 1983 byla krize z velké části vyřešena a základní soudružský postoj ve vedení i mezi stoupenci byl obnoven.

Na konci roku 1983 jsme mohli hrdě prohlásit, že poprvé od roku 1952 opět existuje funkční, celostátní a jednotné národně socialistické hnutí. To v té době již zahrnovalo nejen novou SA - ztělesněnou v soudruzích národních aktivistů a kádrech ANS -, ale pod vedením bývalého aktivisty SRP, nositele Rytířského kříže Otto Riehse, také "Kruh přátel německé politiky", který organizoval naše příznivce starší generace, podnikovou buněčnou organizaci a dívčí svaz. Organizačně nezávislá, ale politicky pod vedením mého zástupce Thomase Brehla, byla také volební strana AAR. SA se již stala skutečným, malým, ale aktivním lidovým hnutím, i když početně a politicky jasně převažovali političtí vojáci. Koncem roku 1983 tedy padlo rozhodnutí, že v nadcházejícím roce by ANS/NA měla ustoupit spíše do pozadí, aby se konsolidovala a vycvičila své kádry, zatímco politický důraz by měl být kladen na rozšiřování AAR a poboček našeho hnutí, které se nyní prakticky stalo NÁRODNĚ SOCIALISTICKÝM hnutím par excellence!

Dne 7. prosince 1983 však byla ANS/NA se svými divizemi, stejně jako AAR, bonnským systémem zakázána. Dějiny nové SA, naší Akční fronty národních socialistů, tak skončily ve své předchozí podobě - boj se přesunul na NOVOU FRONTU!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATIONEN

Der Kampf geht weiter !

Seit fünf Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Vorkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Lehrpläne von Massentötung, Verbrechen, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ermöglicht, die Kräfte der gesamten hier wohnen heißt geliebten Führer Adolf Hitler zu entsetzen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, vertrieben und Baumaterialien sind weiterhin ein Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe der biologischen Völkerei ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorzeitige Beginn ist also dabei, den Völkern – gegen alle weißen Völker (V) – zu befehlen, keine Mittel und Eisenbahnen, Überlebende und Nationalsozialisten zu zerstören.

Ob "nigger" oder "sligger", ob im Wahlkampf oder im Brautwerbung, ob mit Propaganda und Gewalt oder auf einem Schiffsdeck, andere Art, keine Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lauth

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly

Část třetí

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popište prosím svůj názor na dopad těchto temat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armádu Indstva (www.mourningthecoconut.com/truth.htm). Teď jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informační minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které by třeba prokoukával. Připadáte si trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by raději nevybavovali na světlo. Za záplavu informací a obřadů můžeme opět podkvetovat internetu. V průběhu let se vynořily nesmírné vzácné věci z míst po

the NEW ORDER

Number 179 (137) Founded 1978 April 29, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "nigger" or "sligger", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lauth

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!